

всичките людие който да му отговори. (40) И рече на всички Израильт: Застанете вий от едната страна, а аз и Ионатанъ синъ ми ще застанемъ от другата страна. И рекохъ людие Саулу: Стори каквото ти се види добро. (41) Тогазъ рече Сауль на Господъ Бога Израилев: „Покажи истината. И хванъ се Ионатанъ и Сауль, а людие се пусниха. (42) И рече Саулъ: Хърлбте жребия между мене и сина ми Ионатана. И хванъ се Ионатанъ. (43) Тогазъ рече Сауль на Ионатана: „Какви ми що си направиши. И каза му Ионатанъ и рече: Навтина изкусихъ малко медъ съ крайть на жезълътъ който имахъ въ ръката си: што, азъ умирамъ, (44) И отговори Саулъ: „Така да направи Богъ, и така да приложи: „известно ще умреши, Ионатане.“ (45) А людие рекохъ Саулу: Ионатанъ ли ще умре който направи това голъмо спасение въ Израилъ? Да не бъде! ю Живъ Господъ, нито единъ косъмъ отъ главата му не ще да падне на земята; защото подействува съ Бога този денъ. И избавихъ людие Ионатана, та не умрѣ. (46) Тогазъ възлѣзе Сауль отъ поненето на Филистимците; и Филистимците отдохъ на мястото си. (47) И азъ Сауль паруванието надъ Израиля та ратува противъ всичките си неприятели наоколо: противъ Моава, и противъ „Аммоновите“ синове, и противъ Едома, и противъ „Саскиятъ“ царие, и противъ Филистимците; и противъ всичките на кадъто се обръщаше побъждаваше. (48) И подействува съ сила и изпоради Амалика, и избави Израиля отъ ръката на онзи контингентъ разграбляхъ.

(49) А именоветъ Саулови бѣха Ионатанъ, и Иисусъ, и Мелхисе; и имената на двѣтъ му дъщери, името на първородната Мерава, и името на по-младата Михала. (50) А именето на Сауловата жена бѣше Ахеноамъ, дъщеря Ахимасова; и името на военачал-

ника му Авениръ, синъ на Нира, стриката Сауловъ. (51) А бѣистъ на Саула баща му и Ниръ на Авенира баща му бѣхъ Авилиови синове.

(52) И имаше сила бранъ противъ Филистимците въ всичките дни на Саула; и когато видѣше Сауль искъмъ силещ или юнакъ, „земаше го при себе си.“

ГЛАВА 15.

И рече Самуилъ Саулу: „Господъ мя проводи да ти помаже царь надъ людите му, надъ Израилъ; сега прочее послушай гласътъ на думите Господни. (2) Така говори Господъ Саваотъ: Помни синовете което направи Амаликъ на Израилъ, бащата му се противи на нахътътъ когато възлязаше отъ Египетъ. (3) Иди сега та изоради Амалика, и истрѣби всичко що има, и да го не положашь; по умъртви отъ мажъ до жена, отъ дѣти до сучашо, отъ говедо до овца, отъ камъла до оселъ.“ (4) И Сауль повика людие та ги изброя въ Теланъ, двѣтъ тысячи пѣшци, и десетъ тысячи Юдини мажи. (5) И дойде Сауль до единъ Амаликовъ градъ и тури засада въ долътъ. (6) И рече Сауль на Кенейци: „Идете, оттеглете се, слѣдете отъ срѣдъ Амаличаните, за да видите не прѣмахахъ съ тяхъ; бащата вий показвахте милостъ на всичките Израилеви синове когато възлязахъ отъ Египетъ. И оттеглихъ се Кенейци отъ срѣдъ Амаличаните. (7) И изпоради Сауль Амаличаните отъ земята до входътъ на Суръ, срѣщу Египетъ. (8) И хванъ живъ Агага царя на Амаличаните, а всичките людие истрѣбихъ съ острото на ножъ.

(9) Сауль обаче и людие покалихъ Агага, и по добритѣ отъ оните и отъ гонедати, и тѣлъститѣ, и агнетата, и всичко благо, и не рачихъ да ги истрѣбя; но всичко худо и нищожно, него истрѣбихъ.“

И Прит. 16; 33.	21; 18.	Числа 10; 29; 32.
Дъян. 1; 24.	и Гл. 11; 11.	ж Гл. 14; 48.
щ Инс. Нав. 7; 16.	ж 2 Цар. 10; 6.	з Бит. 2; 11.
Гл. 10; 20; 21.	и Гл. 15; 3, 7.	и Бит. 16; 7.
з Инс. Нав. 7; 19.	а Гл. 31; 2.	и Виж. 3 Цар. 20; 34,
и Ст. 27.	и Лър. 8; 33.	и др.
и Рут. 1; 17.	б Гл. 9; 1.	и Виж. Гл. 30; 1.
и Ст. 89.	а Гл. 8; 11.	и Ст. 3, 15.
ю 2 Цар. 14; 11.	— .	* Ила тѣзи на второ
и 3 Цар. 1; 52. Лука	а Гл. 9; 16.	качество.